ANUL VII. - No. 12
15 Aprilie 1931

„Hristos, Regele, Naţiunea"
„România a Românilor"

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „A R D E A L U L"
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL VII. — Nr. 12 Cluj, 15 Aprilie 1931

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

Hristos a înviat!

Lumea creştină serbează azi cel mai însemnat eveniment din istoria creştinismului. Astăzi a înviat Mântuitorul Hristos, purtătorul de lumină, şi prin învierea Lui a constituit întregirea răscumpărării noastre, făcându-se văzut în întreaga Mărire a Dumznezeirii Sale, şi triumfând asupra morţii. Astăzi bucuria stăpâneşte sufletul creştinului, fiindcă serbează amintirea Invierii Celui Crucificat, ce prin învăţăturile sale s'a ridicat la Dumnezeire! Măreţia neasemuită a învierii Aceluia care şi-a bazat doctrina pe credinţă şi dragoste arată realitatea „prosperităţii“ doctrinelor religioase ulterioare, cari toate se apropie de faliment!

Momente de reculegere sufletească se apropie de vetrele tuturor familiilor creştine. Astăzi avem fericirea de a ne trezi ca dintr'un somn letargic şi simţim în conştiinţa noastră naţională unitatea de rassă, limbă, purtând cu mândrie în cântece, adevărul vredniciei obârşiei noastre „nos genere et sangvine Romani“. Ziua învierii este ziua senină plină de bucurie pe toată suprafaţa pământului, unde există suflet creştin. In această zi ochiul nostru zăreşte pretutindeni semne de reîntinerire şi bucurie. Isus Christos, prin învierea Lui, a dovedit că El este Mesia cel făgăduit, nimicind puterea morţii şi dându-ne chezăşia vieţii de veci. Această măreaţă sărbătoare vorbeşte sufletului, mai mult ca ori care sărbătoare, fiindcă ne ilustrează menirea înaltă a omului. Şi aceasta este explicarea sticlirii ochilor noştri, de o însufleţire divină şi sfântă. Invierea Mântuitorului Hristos risipeşte scepticismul celor slabi, convingându-i că într'adevăr întocmirile înţelepciunii celui Prea Inalt, sunt minunate. Această întâmplare însemnată, din istoria mântuirii neamului omenesc, trezeşte cele mai curate sentimente de bucurie în sufletele creştine semnificând biruinţa luminei, întărirea credinţei şi întemeierea dragostei nemărginite. Inţelepciunea Sf. Scripturi evidenţiază un adevăr netrecător, arătând că mântuirea neamului omenesc şi biruinţa adevăratei credinţe creştine, stă în cea mai strânsă legătură cu patimile, moartea şi învierea Mântuitorului Hristos. Prin moarte la viaţă, prin suferinţă la izbândă. Dacă privim în lumina învăţăturilor Evangheliei împrejurările grele ale traiului de azi, trebuie să ne aducem aminte de cuvintele Mântuitorului: *„Veţi auzi veşti de răsboaie, luaţi seama nu vă spăimântaţi, căci trebuie să fie toate, dar nu este încă sfârşitul.... toate acestea vor fi început de dureri, însă cine va răbda până în sfârşit acela se va mântui....“*

Invierea D-lui Hristos este însă Mântuirea neamului omenesc şi în istoria acestei mântuiri deosebim 3 momente: *Credinţa* din care izvoreşte lucrarea Mântuitorului, *răstignirea* pentru răscumpărarea neamului omenesc, şi *învierea ca urmare firească a credinţei şi pătimirii.*

Un oarecare Leberaux prezintă lui Talleyrand un proect de a iscodi o religie nouă. De sigur îţi va succede, fu răspunsul lui Talleyrand, şi numele îţi va trece încununat cu aureolă, la urmaşi, dacă vei îndeplini următoarele condiţii: Să rabzi, să fi schingiuit, bătut, răstignit, iar a treia zi să înviezi. Răspunsul acesta decepţionă numai decât zelul reformatorului. Esenţa acestui răspuns îmbrăcat în haina sarcasmului, este că Domnul Hristos a fost şi va rămâne singurul care a reintrat în viaţă, cu dela sine putere, după ce a trecut prin porţile morţii. Mântuitoul nostru, Hristos, trece prin toate fazele vârstei omeneşti, asimilându-se nouă pentru a fi pildă tuturor. Să punem şi noi, urmând pildei lui Isus, toate puterile trupeşti şi sufleteşti în serviciul celui Prea Inalt prin aceasta aducând lui Dumnezeu, cel mai înalt omagiu, iar trupului, folos, în chipul cel mai excelent. In caz contrar ne vom face identici păcătoşilor, cari trăiesc fără un Dumnezeu şi cari în conştiinţa lor amorţită, cred că pot vieţui astfel. Glasul de sirenă al acestei lumi păcătoase rămâne tot mai mult fără ecou. Golul acestor inimi nu-l va putea umplea decât nemărginirea lui Dumnezeu. Credinţa trebuie păzită, cultivată şi îngrijită fiindcă ea este izvorul vieţii noastre supranaturale. Ea ne îndeamnă la faptele iubirii, în toate nuanţele sale, la fapte cari culminează în iubire până şi a contrarilor. Fiindcă nicicând omul nu-i mai lipsit de demnitate omenească, decât în momentele de răzbunare.

Creştinul adevărat, sub imperativul adevărurilor relevate, ştie ierta şi celui mai mare rău făcător. Asemenea fapte nobilitează sufletul şi înalţă pe om la demnitatea fiinţei sale. Se cuvine ca în această slăvită zi, „unii pe alţii să ne îmbrăţişăm“ şi să uităm toate grijile lumeşti pentrucă numai astfel vom putea simţi farmecul frumosului răsărit de soare identificat cu Hristos, care azi a înviat ca un Dumnezeu, ca un stăpân al morţii.

Deci stăpâniţi de aceste sentimente să realizăm semnificaţia cuvintelor psalmistului, care zice în această măreaţă sărbătoare (Ps. C., X., VII: 23): Ziua învierii, să ne veselim popoare, ziua care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm într'ânsa.

Stud. Teolog H. VIŞOIU

— Arad, —

O zi istorică națională

Duminecă 8 Martie 1931, împlinindu-se opt ani dela înființarea L. A. N. C., ea vine dar încă odată să se plece în fața altarelor, și să proclame principiile și idealurile sale cuprinse în aceste cuvinte, rezumând doctrina cuzistă pe care se bazează:

HRISTOS, REGELE, NAȚIUNEA, ROMÂNIA ROMÂNILOR.

In interpelarea mea, dela 9 Februarie 1931, referitoare la atentatul dela Rădăuți, *l-am întrebat pe d. Președinte al Consiliului de Miniștri,* rugându-l să-mi spună:

„Dacă „Liga Apărării Naționale „Creștine", înființată la 4 Martie „1923, și funcționând, așadar de opt „ani, pe baza unei doctrine științi„fice și a unui program de reforme „corespunzător, de reală și singură „garantare posibilă a ordinei, este „îndrituită, sau nu să-și continue „acțiunea fățiș și pe cale legală, „pentru realizarea idealurilor sale: „Hristos, Regele, Națiunea, Româ„nia Românilor? Sau dacă aceste „idealuri sunt „subversive", și care „anume?"

O fi „subversiv": *Hristos?* O fi: *Regele?* O fi: *Națiunea?* O fi: *România Românilor?*

Cerem să ni se răspundă!

Reflectând asupra acestor principii și idealuri, o clipă numai, oricine va putea să vadă, că doctrina cuzistă, care stă la baza acțiunei L. A. N. C. este o doctrină științifică, pe care nimic nu o poate strămuta. De aceea, nici nu a strămutat-o nimeni până azi.

Aceasta este puterea nebiruită a L. A. N. C.

După opt ani de existență — luptând cu toate greutățile, cu toate intrigile „partidelor", și cu toate infamiile Jidănimei talmudice, ale presei și ale banilor jidănești — L. A. N. C. a biruit *prin doctrină!* Prin adevăr!

Dela Hotin și până la Timișoara, dela Satu-Mare, la Cetatea-Albă, o puternică mișcare națională românească, se afirmă pe baza doctrinei cuziste: care a format conștiința națională a nației românești, față de primejdia Jidanilor.

Un lucru mai rămâne. Esențial. *Realizarea programului cuzist.*

Aceasta este misiunea istorică a organizației L. A. N. C.: pentru care trebue să lupte vitejește toți membrii săi.

Fățiș și pe cale legală.

Numai *fățiș* — fără ascunzișuri nedemne de L. A. N. C., care reprezintă dreptul de stăpânire a României de către Români — și numai *pe cale legală,* prin lege făcută de noi, pentru noi, cari suntem imensa majoritate producătoare și apărătoare a pământului nostru românesc: *ne vom mântui de Jidanii paraziți.*

Ne vom mântui? Nu ne vom mântui? Știm că sunt o mulțime de neîncrezători, în puterile nației românești, și de prea crezători în puterea Jidanilor.

Dar totul depinde numai de noi. Nimeni — dacă nu voim — nu ne poate sili să tolerăm pe Jidani pe pământul nostru, să-i îngăduim alături de noi.

Rezistența noastră națională — înrădăcinată în spirite, în inimi și voinți — reprezintă o putere uriașă, pe care nimic nu o poate birui.

Să o cultivăm pe aceasta, în orice moment, punând-o în serviciul marelui scop al *eliminării Jidanilor*: la care lucrează astăzi toate popoarele lumii, pe baza aceleiași doctrine.

Noi nu suntem singuri!

In această zi de adevărată sărbătoare națională, luptătorii din L. A. N. C. să fie dar mândri de opera lor, de până acum, și încrezători în ziua de mâne.

Să trăiască L. A. N. C.!

Să trăiască România Românilor!

A. C. CUZA.

Participarea L. A. N. C. la Semicentenarul Regatului

Dl. *I. C. Cătuneanu, fiind invitat prin Dl. Profesor Marin Ștăfănescu, Președintele Asociației „Cultul Patriei", să participe la întrunirea ce a avut loc în București, la Ateneul Român în ziua de 29 Martie, când s'a sărbătorit o jumătate de secol dela proclamarea Regatului, a rostit din partea Ligii Apărării Naționale Creștine următoarea cuvântare:*

DOMNULE PREȘEDINTE,

Asociația *„Cultul Patriei"* invitându-mă prin D-voastră la această măreață întrunire curat românească, mă simt dator să vă mulțumesc, în numele organizației căreia îi aparțin, în numele *Ligii Apărării Naționale Creștine,* pentru distinsa onoare ce mi-ați făcut. M'ați chemat la comemorarea unui act istoric, atât de scump sufletelor noastre și fundamental în propășirea neamului românesc.

Domnilor, pomenirea faptelor mari și a datelor însemnate din viața unui popor are desigur un rost educativ și patriotic; dar amintirea lor solemnă este mai necesară la zile grele, decât în timpuri fericite, pentrucă trezește simțul datoriei civice și stimulează energiile adormite.

Când trăiam zilele grele de zămislire în suferință a României întregite, Președintele de atunci al Academiei Române neuitatul profesor *Dimitrie Onciu,* a înțeles, în primăvara anului 1918, să comemoreze, aici la București, împlinirea a 500 de ani dela moartea lui Mircea cel Bătrân.

Era această inițiativă, sub ocupația germană, nu numai un act de curaj, dar și afirmarea unui drept autohton și a unei credințe, cari la sfârșitul aceluiaș an s'au împlinit.

Astăzi se cer din nou anumite afirmări și precizări. Intr'o vreme de acută criză materială și *mai ales morală,* prăznuim Semicentenarul Regatului, spre a ne lumina conștiința și a ne galvaniza energia, după exemplul oamenilor de acum 50 de ani. Ceeace i-a făcut să triumfe asupra tuturor greutăților și piedicelor, au fost câteva directive luminoase în conducerea statului, pe cari cu sfințenie trebue să le păstrăm. Cari sunt acele directive?

Domnilor, generația care ne-a dat Unirea dela 1859, Regatul și consolidarea lui, a fost hotărît și

precis *naționalistă*. A dat dovadă despre aceasta și la 1866, când ne-a făurit Constituția și la 1879 când au modificat-o, înțelegând atunci să rezolve chestiunea jidovească, așa cum dictau interesele bine chibzuite ale nației românești și respingând cu energie și succes orice injoncțiune din afară. Astăzi, mai mult decât atunci trebue să cultivăm *naționalismul integral și intransigent*, pentrucă trăim într'o neîntreruptă concurență cu minoritățile etnice. Conform tratatelor de pace, le-am acordat ceeace era drept și corect să le dăm. Le cerem însă acelaș spirit de corectitudine în purtarea lor față de statul român. *LE CEREM LEALITATE.* Numai astfel se vor putea apropia de noi. Și au tot interesul să se apropie și să colaboreze în deplină armonie, pentrucă în orice punct al României întregite noi suntem acolo *cu dreptul nostru istoric și cu puterea noastră de stat*. Această conștiință superioară au degradat-o politicianii prin compromisuri și concesiuni de tot felul. In primul deceniu de viață publică a României întregite guvernanții noștri au scoborît prestigiul statului prin pacte inadmisibile cu minoritățile, cari în orice concesie au văzut o slăbiciune a noastră și o încurajare la noui pretenții. Toate înțelegerile de această natură s'au făcut cu sacrificarea intereselor românești.

Cerem cu insistență și energic să înceteze această politică nefastă.

Generația care ne-a dat Unirea dela 59, Regatul și consolidarea lui, avea drept lozincă *independența economică* a țării, pe care înfăptuind-o, România mică a rămas stăpână pe destinele ei în așa fel, încât, nefiind înfeudată nici unui vecin, a putut trage sabia la 1916 și merge într'acolo unde o chemau interesele milenare ale neamului. Inainte chiar de a se proclama independența, înaintașii noștri au isbutit să desrobească marea proprietate, încăpută pe mâna creditorilor Jidani și Greci, prin înființarea Creditului Rural, având capital exclusiv românesc. Guvernanții de astăzi zălogesc pământul țării și îi înstrăinează avuțiile prin legi și împrumuturi dictate de finanța internațională. Se obiectează, că situația economică mondială, fiind excepțional de grea, este firesc ca opera de guvernare să întâmpine mari dificultăți. Domnilor, poporul nostru harnic, răbdător și înțelept, se guvernează ușor cu o condiție: *să i se dea prosperitatea economică prin propriile lui mijloace.*

Ca o încoronare a tuturor străduințelor ei de consolidare, *România mică și-a dat toată grija, toată iubirea și tot avutul ei pentru întărirea armatei.* Nu este aici locul să se cânte ode oștirii noastre. Dar oricine știe și simte, că fără vitejia ei legendară și imensul ei spirit de sacrificiu, nu am fi ajuns unde suntem. *In împrejurările actuale armata cere să fie pregătită.* Pregătirea nu se face printr'un simplu aport de bunăvoință. Se face cu bani. Și cu toții știm că banii împrumuturilor oneroase s'au dus și se duc, nu pentru opera de apărare națională, ci pentru căpătuirea partizanilor politici!

Dar nu este suficient să urmăm luminoasele directive politice, cari practicate ne-au dus la întregirea neamului, se cere astăzi imperios *să creiăm o atmosferă de sănătate morală*, în care națiunea dezorientată și descurajată să-și găsească încrederea în sine și optimismul necesar oricărei propășiri. Această primenire de atmosferă noi o pretindem dela clasa conducătoare.

României întregite îi trebue oameni întregi. Om întreg este acela care are atâta bază cât și înălțime. Dacă înălțimea o formează *inteligența*, baza o constitue de sigur *caracterul. Nouă ne trebue oameni cu atât caracter cât și inteligență.* Omul cu multă inteligență, dar fără caracter se aseamănă corabiei, care având fundul strâmt și catargele înalte, navighează ușor și repede pe timp senin, dar și mai ușor se răstoarnă în valuri la bătaia vântului. Omul de caracter se aseamănă corabiei cu baza largă, care plutește mai încet dar rezistă furtunei. Unde sunt astăzi oamenii cari să aibă atât caracter cât și inteligență? Nu-i văd? I-am avut în trecut: când erau *„corecți în viața privată și dezinteresați în viața publică"*.

Ca să-i măsurați pe cei de azi cu cei de ieri, vă dau, Domnii mei, două fapte din care Dv. singuri veți trage concluziile.

Oamenii, cari au strălucit în fruntea României mici, la proclamarea Regatului, au murit săraci: și *Brătianu* și *Kogălniceanu* și *Costake Rosetti*; pe cei de azi, cari figurează la conducerea statului, îi găsiți, ca deponenți cu zecimi de milioane, în registrele băncilor elvețiene!

Alt fapt: Sub ocupația germană, trăia la București ca simplu particular, acela, al cărui nume a rămas în istoria politică a României mici din ultimii cincizeci de ani, și în istoria literaturii române: *Titu Maiorescu*. Intr'o zi primește vizita unui ofițer german, care-i aducea la cunoștință că Mareșalul Mackensen voește să-i vorbească. Fostul prim-ministru dela 1913 îi răspunde: dacă Exc. Sa Dl. Feldmareșal voește să-mi vorbească nu are decât să vie la locuința mea. In România întregită, țară învingătoare, Președintele Consiliului de Miniștri Iuliu Maniu, se deplasează dela București la Cluj, în primăvara anului 1929, spre a avea o convorbire clandestină cu generalul *von Seeckt*, fostul comandant al Reichswehr-ului german.

Domnilor, comparați purtarea lui Maiorescu cu a lui Iuliu Maniu. Mă obțin dela orice comentarii și calificare, din considerațiunea de respect ce am pentru acest templu al culturii românești.

Dacă țara noastră s'a ridicat în curs de o jumătate de veac, dela două principate vasale, la rangul unui Regat puternic, temut și respectat, această meritată ascensiune se datorește faptului că am avut la cârma statului oameni, cari s'au călăuzit de principiul *naționalismului*, de simțul *demnității* și *dezinteresării*, în viața publică.

Aceste condiții esențiale le cerem astăzi guvernanților noștri. Noi ne ridicăm, ca un singur om, contra sistemului actual al imoralității, al corupției și al streinismului cotropitor.

Dacă mai continuăm, ne prăbușim. Așa nu mai merge! Spunem acest cuvânt respicat și bărbătește, pentrucă M. S. Regele, auzindu-l, să-l ia în considerație așa precum cere glasul unui popor desnădejduit și o situație grav periclitată.

I. C. CĂTUNEANU.

Marele Congres L. A. N. C. – Suceava. Participă peste 15.000 de congresişti.

După Congresele dela Rădăuţi cu peste 12.000, Storojineţ cu psete 7.000 şi Hotin cu peste 8.000, participă peste 15.000 de oameni

Incă din luna Iulie 1930 îşi varsă veninul contra conducerii Ligii A. N. C. dela Suceava presa jidovească şi jidovită, că ea ar fi fost de vină la desordinile din 10 Iulie şi ar alimenta focul în populaţia românească paşnică, contra autorităţilor şi a Jidovilor, iar anchetele s'au ţinut lanţ, special contra preşed. Ligii Dl. prof. *Gh. Cârlan.*

In timpul din urmă însă, s'a publicat prin gazetele jidoveşti, că la cererea comunităţii jidoveşti din Suceava, Directoratul Ministerial — Cernăuţi, ar fi oprit orice congres al L. A. N. C., la Suceava. Această obrăznicie nu putea fi tolerată şi congresul, care urma să aibă loc după Paşti, s'a anunţat pe 22 Martie a. c.

In dimineaţa acestei zile au fost întâmpinaţi în gara Burdujeni, parte din oaspeţi, în frunte cu Dl. *Dr. V. Trifu* din Bucureşti, de către mai mulţi călăreţi cu steaguri cu svastica. Pela orele 9, se vedeau departe pe şosele coloane nesfârşite de săteni, având fiecare organizaţie steagul în frunte, bătut de vânt.

Deosebit de impresionantă a fost întâlnirea acestora pela orele 10 în centrul oraşului la primărie, unde s'au salutat organizaţiile, plecând steagurile.

De acolo s'au îndreptat spre locuinţa preşed. prof. Cârlan, ca să întâmpine oaspeţii. Toate steagurile comunale au salutat steagul judeţean şi în frunte cu *Dr. V. Trifu* au trecut iarăşi prin centrul oraşului în urale nesfârşite de: *Trăiască Regele Carol al II-lea, Trăiască A. C. Cuza şi Armata română.* Un cor puternic din com. *Costâna*, cânta *„Imnul studenţesc"*, *„Pe al nostru steag"*, şi altele.

La orele 11 dim. s'a deschis congresul pe oborul de lângă tribunal de preş. Gh. Cârlan, dând citire următoarei telegrame

M. S. Regelui:

Membrii Ligii Apărării Naţionale Creştine din jud. Suceava, adunaţi astăzi în Congres şi conduşi de deviza: Hristos, Regele, Naţiunea, îşi îndreaptă inimile către Majestatea Voastră, Stăpânul acestei ţări şi Vă roagă respectuoşi să primiţi omagiile de nestrămutată credinţă şi devotament, dorindu-Vă domnie glorioasă pentru înălţarea şi fericirea scumpei noastre Patrii.

Preş.: GH. CÂRLAN.

A doua telegramă a fost expediată

Domnului Prof. şi deputat A. C. Cuza, la Camera Deputaţilor din Bucureşti:

Membrii L. A. N. C. din judeţul Suceava, adunaţi în congres, exprimă Preşedintelui Suprem dragoste şi jură că vor lupta pentru realizarea programului: Hristos, Regele, Naţiunea, rugând pe Dumnezeu să Vă ţină mulţi ani.

Preşed.: GH. CÂRLAN.

Se dă apoi citire telegramelor din partea Dl. prof. Cuza, Cătuneanu, şi preot Avacum Rusu — Bălţi.

După aceasta a luat cuvântul d. *Dr. V. Trifu* în numele organizaţiilor L. A. N. C. din *Muntenia* şi *Oltenia.* Tratează între multe altele special francmasoneria şi pericolul ei, arătând că aproape toţi miniştrii de interne ai României de după răsboiu sunt francmasoni.

Dl. *Dr. Har. Vasiliu,* aducând salutul jud. *Botoşani,* se ocupă mai ales de românizarea oraşelor, care se va face neapărat.

Dl. *Prăjescu — Roman* descrie personalitatea D-lui prof. A. C. Cuza, care a fost statornic în lupta aceasta grea, spre deosebire de alţii, cari nu umblă decât după interese.

In timpul cuvântării D-lui Prăjescu soseşte la locul de adunare o coloană întinsă din regiunea *Dărmăneştilor* în frunte cu o muzică puternică din com. *Pătrăuţi*, urmată de un şir lung de trăsuri din jud. *Rădăuţi* cu cincisprezece steaguri comunale cu svastica, în cap cu preş. jud. *N. Robu.*

Se umpluse acum întreagă piaţa de lumea care se înghesuia să audă cuvântul vorbitorilor şi unul din sătenii cari participaseră la serbările din Alba-Iulia, spunea că numai acolo a mai văzut atâta mulţime şi aşa bucurie. Se adunaseră *peste 15.000 de congresişti* cu cele *cincizeci de steaguri* cu svastica din jurul fruntaşilor, ce fâlfâiau bătute de vânt. Clocotea văzduhul de aplauzele mulţimii, când un ţăran zdravăn — fost gornist în armată — a sunat din goarnă semnalul de „drepţi" şi atunci s'a întins peste întreagă mulţimea o linişte mormântală.

Jidovii din oraş credeau că acesta-i semnalul de alarmă pentru a-i pierde din cetatea lui Ştefan cel Mare. Simt şi ei singuri că-s profanatorii acestor locuri sfinte şi că vor trebui să plece de unde au venit. Preşed. comunităţii jidoveşti îşi ferecase poarta cu lanţuri; se simte vinovat.

A luat apoi cuvântul Dl. prof. *T. Huţan* din partea judeţului *Hotin*, fiind răsplătit pentru cuvintele frumoase de ropotele de aplauze ale mulţimii.

Din partea jud. *Cernăuţi* a vorbit Dl. prof. *Dr. C. Ţopa,* vechiu luptător naţionalist, de pela anul 1907.

Dl. avoc. *T. Tcaciuc* din partea jud. *Storojineţ* explică comunismul şi arată cine-s conducătorii lui, apoi cere să se urgenteze votarea legii contra cametei şi să se ia măsuri de amânare a execuţiilor pentru timpul cât va fi criza mai acută.

D. înv. *Gr. Berciu* din partea jud. *Câmpulung* spune că munţii au rămas pleşuvi, fiind că politicianii dimpreună cu Jidovii au distrus pădurile. Mizeria la munte este mai mare, pentrucă, spre deosebire de ţăranii dela câmp, muntenii nu au nici de mâncare.

Dl. avocat *V. Prelipceanu,* preş. jud. *Baia,* arată dece nu avem ce aştepta dela partide. Ele nu caută să trezească mintea sătenilor, ci se adresează în preajma alegerilor stomacului, ca să-l înfierbânte numai până ce-şi dau votul. O armă puternică contra Jidovului este să-l ocoleşti şi să nu-i intri în prăvălie, căci el de muncă serioasă nu se apucă şi deci va sărăci şi ne va părăsi mai curând.

Dl. *Toader Ghiaţă* agricultor şi preş. L. A. N. C. din com. *Botoşana* spune că ţăranul român are nevoie de lumină, dar cine să i-o dea, când puţinii intelectuali din sate sunt în diferite partide şi numai se duşmănesc între ei şi se ceartă cu poporul pentru politică. Aduce citate din vechiul şi noul testament pentru a dovedi ura ce

ni-o poartă Jidovii din cauza educației religioase ce o capătă ei de mici. Vorbirea sa a fost însoțită de dese aplauze.

Dl. Ing. *N. Petrașcu*, reprezentant din partea *Iașilor*, face un istoric al Ligii A. N. C. dela 1923 până acuma și arată importanța aniversării din 8 Martie dela Iași.

Dl. *Costache*, preș. tineretului L. A. N. C. — *Cernăuți*, vorbește despre lupta dezinteresată ce o duce tineretul și bucuria ce o simte în fața curentului naționalist ce crește și se întărește. A fost des întrerupt de aplauzele mulțimii.

Dl. Prof. *Dr. S. Fâșcu* — *Fălticeni*, arată că situația este aceeaș în Ardeal și Banat, dar insistă special asupra stării nenorocite din Maramureș.

Dl. *Olinici* ia cuvântul în numele studențimii *bucovinene* și *basarabene*.

Dl. *V. Hojbotă*, secr. L. A. N. C. com. *Poieni*, arată că din ceară se poate face un chip cu aripi de înger, dar și un chip cu coarne de drac, depinde pe a cui mână intră ca să formeze acest chip. Arată afacerile urîte ale unui deputat naț.-țăr., care înainte de alegeri nu avea chibrituri de aprins țigara și acuma are moșie și vie.

Dl. *N. Robu*, preș. jud. *Rădăuți* aduce la cunoștință moartea studentului *Gh. Popescu*, cauzată de nebunia autorităților cu ocazia congresului dela Rădăuți; întreg congresul cu fața în spre moaștele Sf. Ioan, spune pentru el rugăciunea „Tatăl nostru". Intr'o cuvântare de o oră și jumătate, urmărită cu multă atenție de congresiști, arată fărădelegile săvârșite la congresul din Rădăuți, analizează partidele pe rând și explică pe larg și pe înțelesul poporului programul L. A. N. C., reținându-se special la rezolvirea problemei jidovești, precum și la pericolul ce amenință neamul nostru prin destrăbălarea tineretului care servește la Jidani, și care aduce atâtea boale dela târguri la sate, făcând să degenereze neamul românesc. Deși se făcuse ciasurile cinci după amiaz, mulțimea sorbea cu cea mai mare atenție cuvântarea D-lui Robu.

La sfârșit ia cuvântul președintele congresului Dl. prof. *Gh. Cârlan*, care ține să lămurească mulțimea, pentru ce spune L. A. N. C. despre partide că sunt jidovite, servindu-se pentru aceasta de documente publicate în revista „Infrățirea Românească". Intrucât liberalii îndeamnă prin gazetă, pe agenții lor, să zădărnicească congresul L. A. N. C. dela Suceava, a amintit congresiștilor fericirea adusă țării de liberali.

Toți congresiștii au depus jurământul pe steagul cu svastica. După aceea s'au încolonat toate organizațiile pe comune și au plecat în urale de: Trăiască Regele, Trăiască A. C. Cuza și Armata.

N'au lipsit și aici provocările din partea Jidanilor, apărând câțiva chiar la congres, de unde au fost huiduiți, dați pe mâna poliției și arestați. Au dormit în beciurile poliției până a doua zi după masă, încât este prima adunare a Ligii, care s'a încheiat cu arestarea a șase Jidovi, iar congresiștii, și tineri și bătrâni, spun că atâta mulțime încă nu a fost la vr'o adunare politică din Suceava, dar nici atâta adevăr n'au auzit. De aceea nu s'au clintit din loc timp de șase ore, uitând de foame și oboseală.

* * *

Telegrama de răspuns a M. S. Regelui:

D-lui Prof. Gh. Cârlan,
Suceava.

M. S. Regele a binevoit a mă autoriza să vă transmit înaltele Sale mulțumiri pentru frumoasele sentimente exprimate de Dvs. din partea membrilor L. A. N. C. din județul Suceava.

Secretar particular al M. S. Regelui:
C. DUMITRESCU.

* * *

Corespondentul dela Suceava al ziarului „Universul" în darea de samă asupra congresului L. A. N. C. — Suceava a constatat că au fost cam cinci mii de participanți; și iată cum se explică faptul: Dl. corespondent este de meserie liberal și ori ce liberal care se respectă, atunci când vede un liberal, i se pare că vede trei, iar când vede trei oameni cari nu sunt liberali, i se pare că vede numai unul și așa se explică dece în loc de cincisprezece mii a văzut numai cinci mii. *Am dori să o spună D-sa sincer, dacă s'a mai pomenit cândva atâta lume la un congres în Suceava.*

De data aceasta „Universul" n'a fost, cum obicinuia a fi.

* * *

Urmează congresele L. A. N. C. județul Botoșani, Baia, Câmpulung, Vaslui și Cernăuți.

Propaganda naționalistă-creștină și adventismul

La adunarea cuzistă, care era să se țină în ziua de 24 Ianuarie 1931, în *Ieudul Maramureșului*, trimisul L. A. N. C. din Cluj, Dl. profesor *Nicolae Popa*, în urma unui ordin sever și drastic dat de către Directoratul Ministerial al Ardealului, autorităților administrative maramureșene, a fost declarat arestat și transportat sub paza jandarmilor, sub motiv că: „Cuziștii agită populația, sămânând ura de rassă, periclitând pacea dintre creștini și Evrei, și cu atât mai mult — Doamne ferește — să nu se contamineze această comună pașnică".

In acelaș timp când acest domn cuzist „propagator de anarchism", este arestat, un preot cunoscut, îmi povestește că în comuna d-sale, precum și în alte comune din județul Maramureș, *adventiștii*, de luni de zile propagă „noua lege a Domnului", în cea mai deplină libertate, fără a fi stingheriți de nimeni. Casa locuitorului *Ilieș Petru* din comuna *Glod*, jud. Maramureș, este un adevărat club de oratorie proletară, a *„fraților în Domnul"*, unde nu se propagă ura de rassă și anarhismul ca și la cuziști.

Dl. profesor *N. Popa*, oare pentru anarchie a fost trimis la Ieud? Scopul L. A. N. C. acela este de a bolșeviza și anarhiza poporul?.... Că luptătorii naționaliști-creștini — prin propaganda lor — urmăresc a propaga ura de rassă între creștini și Evrei?..... Ori ce ați zice domnilor, sunteți prea mici la suflet și prea scurți la vedere, pentru a putea înțelege și vedea viitorul neamului nostru cotropit de Jidani.

Dacă a spus d. N. Popa, poporului adunat, că pleava galițiană, trădătorii de țară, pungașii și excrocii — caracterizați prin poporul ales a lui Izrail — distrug acest colț de țară prin mijloacele lor, mârșave și odioase, de-a: delapida, frusta și excroca colectivitatea la ori ce ocazie, cred că nu a plăcut la toți.

Din acest colț de țară — odinioară cuib de *șoimi* — Jidanii prin camătă, alcoolism, șmecherii și pungășii de tot felul, au făcut un adevărat colț al Palestinei — cuib de *șloimi*. — Maramureșul, fiind într'o permanentă criză financiară și economică, unde predomină încă analfabetismul, *camăta* — prin Jidani — și-a găsit terenul prielnic,

întinzându-se vertiginos ca o molie fără a-i putea opri ravagiile. Afară de camăta odioasă practicată de băncile evreești, care percep dobânzi de 20—40%, camăta care a dus pe maramureșan în starea de azi este camăta clandestină, practicată la țară între popor. Țăranul maramureșan — sărac lipit pământului, voind ceva să câștige și neavând de unde căci lucrări nu sunt, atunci el este silit să se împrumute pentru a putea să trăiască. Și cine sunt oamenii dela care se împrumută? Cei mai mulți, ba chiar toți, sunt *Jidanii*. Aceștia coalizați în mod tacid ca să prepare ruina acestei țări și a Maramureșului *pentru 1000 (una mie) lei pe săptămână iau 20—30 lei camătă*. Gospodării mari au fost ruinate prin acest flagel practicat de *„hahami paraziți"*, cari și-au făcut averi fabuloase de milioane în urma cametei și a altor mijloace flatare.

Să vorbească d. N. Popa, despre camătă, alcoolism, despre Jidani, nu se poate!?

Domnilor guvernamentali, Dv. nu știți că *mizeria* și *foamea* n'au stavile. „Sărăcia pungii duce la sărăcia sufletului", care este mai greu de vindecat. Pericolul ce rezultă în Maramureș, datorită Jidanilor, poporul începe a-l înțelege. Țara lui Dragoș Vodă, năpăstuită de specula și jaful Jidanilor, începe să se revolte. Această revoltă, care este gata să izbucnească, ca un vulcan, *cuziștii* caută s'o aplaneze pe căi civilizate. Propagatorii L. A. N. C. nu agitații fac între popor, ci *„seamănă sămânța nouă, sămânța nădejdii de mai bine"*, propagând solidaritate între toți Românii, știind că numai o desăvârșită unitate, atât etnică, cât și sufletească, ne va duce la bun sfârșit.

Și așa fiind, pe *adventiști*, dușmanii neîmpăcați ai bisericii și neamul nostru să-i protejăm, iar pe adevărații Români, luptători ai cauzei național creștine să-i siluim și persecutăm!?

Inv. P. LENGHEL IZANU
— Maramureș. —

Făgărașul sub călcâiul lui Iuda.

Făgărașul, cel mai românesc județ din Ardeal se sbate sub călcâiul spurcat al Jidovilor. Nu a scăpat nici el de parazitul, care acumulează pe cât poate, toate bogățiile Țării.

Comerțul românesc și în special cel din Ardeal e aproape complect pe mâna Jidovilor!

Chiar în Făgăraș te poți convinge de aceasta, citind firmele ce înconjoară piața mare.

Pentru a nu da loc la bănuială, dau cifre exacte, cari pot fi ușor controlate.

Librăria I. Hațiegan (român); modista Hersdorffer (*jidovoaică*); unica drogueria din Făgăraș Rotschild (*jidov*); prăvălia de stofe Novac (armean); ceasornicăria cea mai mare și cel mai mare magazin de bijuterii din Făgăraș, Deutsch (*jidov*); prăvălia de stofe și cea mai modernă croitorie, Steiner (*jidov*); cafeneaua Chiba (săsoaică); cârciuma Dinu (român). Trecem puțin pe strada Regală luând partea care face parte din piață în zilele de târg și găsim: librăria I. Lazar (român); magazinul de ghete „Turul" (*jidov*); magazinele de stofe: E. Gevölb (*jidov*) și S. Gevölb (*jidov*); bodega Iszaki (*jidov*); magazinul de stofe Broche Gevölb (*jidov*). Trecând din nou în „Piața Unirii" găsim: Hintz ceasornicărie (sas); cârciuma Wolf (sas); prăvălia mixtă Iaros (sas); farmacia V. Grama (român); distileria Costi Toma (român); librăria Thierfeld (*jidov*); hotel „Weber" (*jidov*); prăvălia mixtă Haupt (sas); Banca jidovească „Schull Heinrich" (*jidov*); marele magazin de coloniale H. Schull (*jidov*); prăvălia Enkelhart (sas); prăvălia Wogel (sas); prăvălia Fernengel (sas); cel mai mare magazin de haine și încălțăminte din Făgăraș Frații Neumann (*jidov*); cel mai mare magazin de coloniale și ferărie Thierfeld (*jidov*); dantelăria Grecu (român); farmacia Contesdeler (ungur); marele magazin de îmbrăcăminte și încălțăminte, L. Neumann (*jidov*); magazinul de ghete Schmith (sas); marele magazin de stofe Waro (*jidov*); măcelăria Balthes (sas); fabrica de spirt Fleissig (*jidov*); restaurant Costea (român); parfumeria „Iris" (*jidov*); cofetăria Embacher (sas); modista Neumann (săsoaică) și restaurant Ornstein (*jidov*).

Găsim deci în piața celui mai românesc oraș din Ardeal 7 firme românești, iar jidovești **20.**

Și de-am face o numărătoare a tuturor firmelor din Făgăraș, s'ar vedea că situația e mai tristă....

Aceasta este situația reală ca număr de firme.

Din punct de vedere al mărimei lor, cele creștinești sunt cu totul inferioare celor jidovești.

Firmele jidovești Thierfeld și Schull, furnizează marfă aproape pentru toate celelalte prăvălii de coloniale din orașul și județul Făgăraș.

Un lucru e de mirare în primul rând: De ce prăvăliilor jidovești le merge bine, în timp ce celor creștinești le merge prost și duc mereu la faliment? De ce? Aceasta e taină mare: „taină care e caracteristică rassei semite".... (G. Bogdan-Duică: „Ovreii pământeni și subpământeni). — Oare intervine și la Făgăraș finanța internațională jidovească?

In timp ce prăvăliile creștinilor se închid, noi prăvălii jidovești se deschid, iar unele se măresc.

In „Piața Principele Carol" s'a deschis în anul acesta prăvălia de stofe K. Gevölb (*jidov*); în „Piața Unirii", s'a deschis tot anul acesta parfumeria **„Iris".**

Jidovul Mendel a mărit magazinul său de bumbac din Str. Regală, făcându-l cel mai mare magazin de bumbac din Făgăraș.

Fostul restaurant strâmt Löebel, s'a mutat, transformându-se în cel mai populat restaurant din Făgăraș: „Paris". Aici se dau marile serate dansante jidovești, săsești, ungurești și chiar românești. — Societatea „Sf. Gheorghe", nu-și găsește alt local de a da producții, baluri și serate dansante decât la jidovul Löebel. Sala „Transilvania", nu e mai bună pentru aceste serate și producții? E mult mai încăpătoare! Dar acolo conduce un Român, nu un Jidov!

Fosta dugheană Solomon-Hirschfeld s'a transformat în una din cele mai mari prăvălii din Făgăraș, purtând pomposul titlu: „La regele ciorapilor".

Jidovii din Făgăraș au mai avut grija ca la toate colțurile și ieșirile din oraș să-și pună prăvăliile și cârciumile lor. Astfel sunt prăvăliile-cârciume Sicht, Havasi, Genardt, Neumann, Somberger, Kaufmann, Halbreich, etc.

Benzina în întreg orașul și județul Făgăraș e furnizată de jidovul Hirschorn.

Prin satele din jud. Făgăraş, ce e drept, sunt foarte puţini Jidovi; dar aproape toate prăvăliile şi cârciumele din judeţ, sunt susţinute de Jidovii Thierfeld şi Schull.

* * *

Dacă şi 'n Făgăraş, care e crezut de cel mai românesc ţinut, situaţia e aceasta, atunci, vai, ce-o mai fi, în alte părţi.

Făgăraşul este şi el chemat să-şi formeze organizaţia naţionalistă-creştină. Şi cât mai repede!

I. N. FORMATOR.

O laudabilă iniţiativă din ţara Oaşului zădărnicită de conducătorii cooperaţiei, care refuză creditul legal băncii populare înfiinţate, spre a fi pe placul Jidanilor

(Reproducem mai jos următoarea adresă)

Către

ONORATA UNIUNE DE COOPERATIVE „ARDEALUL“

CLUJ.

Domnule Preşedinte!

Cu un crez fanatic ne-am asociat şi noi „Oşenii“ din „Ţara Oaşului“ la acea reformă socială, ce să chiamă „Cooperaţie“.

Şi despre tot ce truda noastră am putut construi după frământări de un an pe acest teren, — astăzi prin delegaţii noştri Vă prezentăm o dare de seamă şi în nex cu aceasta, programul ce-l avem de înfăptuit, spre a le lua sub examinarea şi cenzurarea Dvs.

* * *

Spre a Vă destăinui totul pentru a fi înţeleşi trebue să încrestăm că plugărimea din „Ţara Oaşului“, încă în iarna trecută, de sine, a început a se mişca într'o direcţie necunoscută, cu înclinări cooperatiste, care găsindu-şi omul ce a fost rânduit, de vreme, a început a se organiza, încât a doua zi de paşti, în anul trecut, a putut să ţină la *Negreşti* prima adunare de iniţiativă şi concepere.

După o intensă frământare de o vară întreagă, când numărul societarilor înrolaţi în cele 9 bănci populare şi 9 cooperative agricole atinse cifra de 1.650, — s'a fost chemat adunarea generală de constituire la Negreşti pe ziua de 24 August -930 — (dovadă telegrama noastră din 18 August 1930 trimisă Uniunei ,spre a-şi esmite delegatul).

Invitărilor acestei adunări, a răspuns cu prezenţa lor, afară de cei 1.650 societari şi pe atâţia sinceri aderenţi înscrişi în cooperaţie, care din piedici technice şi financiare încă nu erau trecuţi în Statut.

Tot de noi invitaţi, — pentru a ne încuraja, — a binevoit a participa la acea adunare, din notabilităţile şi reprezentanţii autorităţilor din judeţ nu mai puţin de 77 intelectuali.

Pe lângă toată maturitatea noastră de a ne putea constitui, — unii dintre D-nii prezenţi, împreună cu Dl *Ambroziu Nicoară* delegatul „Uniunii“ — au ştiut născoci formula de amânare a constituirii, la care noi în naivitatea noastră, din complezanţă ne-am plecat. Dar regretăm şi până în ziua de azi, că prin acea manevră de amânare, Cooperaţia din „Ţara Oaşului“ a încasat a lovitură ireparabilă, ca început al destrămării.

După multe frecări, abia prin Octomvrie am putut reveni să ne constituim sub o nouă formă, — când pentru o mai grabnică aprobare, — adunarea trimite statutele, prin doi delegaţi, la Bucureşti. Deacolo sunt îndrumaţi la Cluj. — Uniunea respinge vizarea, pretinzând statute tip nou. — Procurăm noi statute. Nu vin. Le urgităm, din care, într'un târziu, ne vin tot tipul vechiu. In fine ne înscriem pe un singur statut tip nou, ce-l aveam, dar în acest timp lung de aşteptare numărul membrilor şi capitalul s'a coborît considerabil, încât tot capitalul pentru ambele Cooperative nu era decât 128.260 Lei. Câţiva animatori caută după un împrumut, să-l dea societarilor pentru a ridica capitalul vărsat la cel puţin 300.000 Lei, care intreprindere nu le succede.

Ajunşi în pragul unei spargeri complete, un societar recomandă grupului Cooperatist din *Bixad*, să se unească cu banca populară *„Dumbrava“* din *Negreşti*, gata, aprobată. Se face unirea sub condiţiunea mutării sediului la Bixad, — ce s'a şi întâmplat la 18 Decemvrie 1930, — în care, îndată intră 128 societari din Bixad, cu un capital semnat de peste 330.000 Lei, din care nu era vărsat decât 48.000 Lei.

Consiliul de Administraţie fiind informat că unitatea nu poate conta la nici un împrumut dela Banca Centrală, până n'are cel puţin 300.000 Lei capital vărsat. Deaceea în adunarea din 4 Ianuarie 1931, recurge la cea mai radicală formă, hotărând ca fiecare societar, sub sancţiunea excluderii, în timp de 15 zile să-şi verse în întregime, părţile sociale semnate, după care 97 inşi, în timpul dat au vărsat un capital de 306.000 Lei.

După Bixad a urmat *Târşolţul*, cu 200.000, *Călineşti* cu 200.000, *Cămărzana* cu 136.000. *Prilogul* cu 70.000 şi *Negreşti* cu 100.000 Lei, — în total 315 societari cu un capital deplin vărsat de 1,012.000 Lei, după cum specifică anexatele: Balanţa de verificare şi Situaţia de cassă.

Unitatea noastră „Dumbrava“ din Bixad, şi-a ţinut I-a adunare generală la 24 Febr. 1931, — conform procesului-verbal aici anexat.

Atât din legenda Cooperaţiei „Ţării-Oaşului“, cu pacostele ei de până azi.

* * *

Pe lângă multele faze de grea încercare prin cari am trecut dela concepere până la întruparea acestui atom viu de Cooperativă, gândul nostru a rămas constant şi nestrămutat, că „Ţara Oaşului“ trebue să aibă:

I.

1.) O cooperativă de credit de un aşa calibru, care la moment să poată converta toate datoriile societarilor ei din alte institute de credit;

2.) Să fie în stare a aproviziona, în deplin, pe societarii ei, cu creditele necesare de investire în intensificarea de fapt a producţiei;

3.) Să steie gata, la îndemâna societarilor, cu credinţele ce reclamă întreţinerea.

Paralel şi în armonică concordanţă cu aceasta:

II.

1.) O cooperativă agricolă, de o aşa tărie, care să-şi poată aproviziona permanent societarii, cu tot necesarul de hrană, haine, unelte casnice şi agricole, — dela ac până la tractor;

2.) Să deschidă un drum larg şi sistematic spre producţia intensivă şi intensificarea celei extensive, cu o deosebită preferinţă la silvicultură, pomicultură, viticultură şi zootehnia regiunei;

3.) Să fie stăpână a intreprinde finanțarea și industrializarea necesară la valorizarea produselor societarilor din întreaga regiune.

Unica formă completă de a o aplica în praxă, — și decât altcum, mai bine nimic.

* * *

O atmosferă mai prielnică, un strat mai bun, și cu cărări mai bătute ca în Țara Oașului, — Cooperativa nu va găsi în lung și latul Țării Românești.

Intrată odată pe vâgașul arătat, ea în vreme de un an, va putea incadra de 10 ori atâția societari, cu un capital vărsat de 10 ori mai mare ca astăzi, la început, — formând o operă complectă, — care afară de emanciparea sigură a plugărimei pe teren economic și cultural, va mai putea realiza și fonduri considerabile pentru asigurarea capitalului învestit.

Pentru a demonstra necesitatea și rolul Cooperației în Țara Oașuliu concedeți-ne a Vă da o singură probă:

Pruna „mistreață" (bistrițană) e singura prună ce se cultivă pe întreaga regiune a Țării Oașului. Media anuală de recoltă a acestui produs e circa 100 vagoane = 40.000 q. = 4,000.000 kg., — iar media generală se susține la 250.000 vagoane, sub care nu există să se coboare.

Ca calitate, mulțumită climei și solului special de prielnic, în exterior și conținut, e atât de superioară, încât mai bine de un jumătate de veac, și până în războiu avea piața sa neconcurabilă în țara Leșească, — în aceasta, din nou căutată.

E trist și a spune, că în ce condițiuni se face valorifcarea acestui important produs, — care azi e brevetul speculanților încartelați, din Țara Oașului, — executat cu atâta viclenie încât de ei nu mai poate pătrunde sub nici o condițiune alt comerciant cinstit.

Deodată cu înflorirea prunului, — acelea insecte a pomologiei din Țara Oașului, — arvonesc (avansează) aproape toată recolta, bietului Oșan, pururea lipsit, pe un preț de jale, sub fatala condițiune, că de s'ar întâmpla să nu fie recoltă, Oșanul rămâne dator să restituie cumpărătorului prețul maxim, „cum s'ar plăti prunele la toamnă".

Ivirea primelor flori de prun, cu greu așteptată, aduce bani și credit în casa Oșanului, după împrejurări, el primește înainte dela 50—100 Lei de Hlitru = 1 q. prune.

Pe acest calapod până la coacere 80—85 procente din întreaga recoltă, e deja în mâna comerciantului, restul va fi cumpărat în sezon, pe preț îndoit, cu 120—200 Lei Hlitru, iar în cazurile de recoltă mai slabă, când comerciantul vede că Oșanul nu va avea să-i predeie în natură cvantumul arvonit, — la finea sezonului artificial ridică prețul până la 300 Lei de Hlitru — ca preț obligator de a-l restitui pentru toți aceia cari n'au putut da în natură cvantumul vândut.

De aici rezultă, că Oșanul, după banul anticipat, primit în prețul prunelor, pe timp de 4—6 luni, plătește o uzură dela 300—600 %, — care socotită pe un an întreg depășește dobânda uzurătoare de 1000 procente.

Comerciantul transformă prin industrializare Hlitrul de prune, în rachiu, obținând din el 10 litri de rachiu, pe care-l vinde cu preț unitar de 100 Lei. Total 1.000 Lei, câștig brutt, din care scăzând prețul prunelor, prelucrarea, impozitul și dobânzile, în total 200 Lei, capital investit, realizează un câștig nett de 400 %.

Asta-i sfânta realitate.

Așa-i cu mărul, para, strugurul, vinul, fânul, nuca, grâul, porumbul, ovăsul, lemnul, boul, vițelul, mielul, găina, lâna, brânza, și alte produse ale Oșenilor.

Speculantul din Oaș, singur la oțăt, câștigă 1000 %.

Zece ouă pentru un tutun sau pentru un hering.

Un kilogram de ouă pentru un kilogram de petrol.

80 Lei pentru o sapă, care pe angrosist nu-l coastă decât 8—10 Lei.

Tot ce afirmăm în această scrisoare, rămânem obligați deplin a le documenta.

In fața și sub povoara acestor triste realități ne punem întrebarea că: Există o mai mare primejdie națională decât aceasta? — și oare să n'aibă leac?

Ce să-i faci? dacă guvernul român de 12 ani aleargă prin lume după împrumut, — umilindu-se — lăsând biata țară pe mâna lui Șloim, care aici acasă după bunul plac îl gâtuește pe Ion — istovindu-i toată vlaga.

Țara Oașului are o învârteală comercială pe an de cca 120,000.000 Lei, din care Cooperația pe cale cinstită ar putea realiza 12,000.000 Lei câștig curat. Da ce să-i faci? Câștigă străinul pârjol, care-și încalță familia în ghete parisiene, cu ciorapi de mătasă, până când noi nici cu opinci de gumă nu ne putem încălța, ci mai mult umblăm desculți. — Ei gâscă grasă, noi coajă sacă și nu știm până când va dura această robie babilonică, în Țara Românească.

Onorată Uniune! Domnule Președinte! Plugărimea Țării Oașului asociată în cooperație, sub povara greului ce-o apasă, cu gândul de-a rupe lanțul uzurei și a speculei, intensificându-și producția, — prin puterile proprii și sprijinul instituțiunilor cooperative, — conform hotărîrei Adunării Generale ținută în Bixad la 24 Febr. 1931, prin delegația esmisă vă trimităm

RUGAREA

noastră, prin care vă rugăm să binevoiți de-a accepta și susține petiția noastră îndreptată către Banca Centrală Cooperativă pentru a acorda cu precădere unității noastre Cooperative numită: Banca Populară „Dumbrava" din Bixad, jud. Sătmar, un împrumut indispensabil, de 5,000.000 Lei, — 3 pentru Bancă și 2 pentru Cooperativa Agricolă, sub condițiunea clară, că în raport proporțional și până la definitiva preluare și distribuirea acestor bani, noi — solidar — ne obligăm a spori numărul societarilor și a urca capitalul social deplin vărsat la suma de 2,000.000 Lei.

Acestea ne sunt condițiunile de-a intra pe arena deschisă a luptei începute.

Și ceasta nu-i o idee fixă, ci o realitate matematică, dictată de însuși budgetul precis al intreprinderii, care nici sub un motiv nu se poate reduce.

Fără de această pârghie, atât din considerațiuni de ordin bancar-comercial, cât mai ales din dragostea și respectul ce-l avem față de Cooperația Română al cărui nume de noi, — din pricina unei socoteli greșite, — nu se va profana, dându-ne bine seama de răspunderea ce-o avem, mai bine preferim încă acum la început și momentan a-ne desface.

Rana Țării Oașului sângerează, îndurați-vă! Dați-i la vreme legătoarea cerută.

Bixad, la 14 Martie 1931.

Cu deosebit respect:
Societatea Cooperativă „DUMBRAVA"
din Bixad.

„Politica culturală la granița de vest."

Am primit la redacție broșura: *„Politica culturală la granița de vest"*, cuprinzând o conferință ținută la „Univers. populară N. Iorga", din Vălenii de Munte, de Dl. inspector școlar *C. Iencica,* broșură ce cuprinde constatări și date, vrednice de toată atenția.

Expunerea situației la granița de vest, se limitează la trei județe: Maramureș, Satumare și Sălaj, situație ce se potrivește și pentru restul graniței.

„In massa românească, în ultima sută de ani, se strecuraseră elemente străine. In Maramureș: Ruteni și Evrei; în Satu-mare și Sălaj: Șvabi, Evrei și Unguri. Prin această infiltrare a elementelor alogene se distrusese în multe părți țesătura uniformă etnografică". Aceasta este „starea de fapt" recunoscută de autor, stare de fapt, pentru ameliorarea căreia, noi constatăm că nici unul din partidele politice, n'a găst de bine, să ia vre-o măsură. Ci din contră, ele au continuat opera de înstrăinare a neamului nostru.

Mijloacele întrebuințate de statul maghiar pentru slăbirea elementului românesc la graniță, au fost pe lângă armată, mai ales administrația publică, școala și Biserica. Dela cel mai mic slujbaș, până la cel mai înalt, fiecare se considera în slujba ideii de stat maghiare și la fiecare ocazie căuta să-și manifeste această convingere. Aproape în toate slujbele: comunale, județene și de stat funcționarii români se găsiau în *ținuturile românești,* în număr foarte redus, deși Românii formau majoritatea sdrobitoare din populația locului.

In 1918, erau în Ardeal, 90 % funcționari neromâni, mai ales la căile ferate și poștă. Dar ce e mai rău, e că și astăzi, sunt ramuri de activitate, în care numărul de funcționari minoritari e prea mare.

Așa de ex. și astăzi, în România Mare, în județul *Maramureș* sunt 14 notari români, 6 jidani, 6 unguri, 2 ruteni, 1 șvab; în *Satu-Mare,* 40 notari români, 16 jidani, 11 unguri și 2 șvabi; în județul *Sălaj* 52 notari români, 32 unguri, 3 șvabi și 12 jidani.

Deci la 106 notari comunali români, sunt 91 notari comunali minoritari.

„Nu ne putem explica, cum de nu s'a luat măsuri, ca numărul notarilor minoritari să scadă simțitor în satele românești și să dispară complet, din satele depe graniță". „Noi credem că satele dela frontiera de vest nu pot fi bine administrate, având un număr atât de mare de notari comunali, cari nu se pot identifica cu situația actuală și cu lozincile Statului românesc". Suntem de acord; și — acesta-i strigătul de alarmă al Ligii Apărării Naționale Creștine, de-atâți ani, fără ca tot aceleași partide politice înstrăinate, să fi luat vre-o măsură.

„Ne trebue pe frontieră suflet și conștiință românească".

Dar nu numai atât. Sănătatea publică, în județele dela granița de vest, nu este lăsată în grija medicilor români.

Maramureșul are 13 medici români, 2 unguri, 1 german, 1 rutean și 28 evrei.

Satul mare are 8 medici români, 5 unguri și 13 evrei.

Sălajul are 13 medici români, 20 unguri, 1 german, 1 slovac și 53 evrei.

Deci din totalul de 139 medici, în cele trei județe, 34 sunt români și 125 minoritari, din cari 94 evrei.

Intre forțele care au lucrat la maghiarizarea elementului românesc, pe lângă administrația publică, au fost instituțiile culturale, școalele unguresti, puse în slujba maghiarizării.

Tot în serviciul maghiarizării, Ungurii au folosit presa lor. *„Presa aceasta evreo-maghiară, și sub stăpânirea românească, și-a păstrat direcția fără ca nici un scrib să facă cunoștință cu celulele temnitelor, după cum procedau ei, când intelectualii români, luptau pentru respectarea legilor",* este justa constatare a autorului.

Pe lângă armele culturii, Ungurii au mai întrebuințat, cu acelaș succes, lupta pe teren economic.

„Dacă în orașe negoțul era lăsat mai mult în seama jupânilor, în schimb puneau grija cea mai mare pentru întemeierea unei industrii unguresti".

„Capitalul bancar, evreo-maghiar, asemenea a fost pus în serviciul operei de maghiarizare".

Orașul *Satu-Mare,* are 86 comercianți români, 189 unguri și 579 evrei; 158 industriași români, 820 unguri și 450 evrei.

Orașul *Baia-Mare,* are 75 comercianți români, 52 unguri, 179 evrei; 118 industriași români, 123 unguri și 83 evrei.

Comuna *Soncuta-Mare,* are 24 comercianți români, 7 unguri și 34 evrei; 39 industriași români, 25 unguri și 35 evrei.

Comuna *Seini* are 11 comercianți români, 12 unguri și 48 evrei; 48 industriași români, 72 unguri și 46 evrei.

Comuna *Halmeu* are 4 comercianți români, 3 unguri și 16 evrei; 8 industriași români, 14 unguri și 21 evrei.

Aceasta e situația fugară, dela granița de vest. *„Pornind dela această realitate se impune să cercetăm condițiile, prin care să trezim la deplină viață românească, sufletele amorțite de propaganda străină, să le înălțăm demnitatea națională, să facem din sufletele călite la focul dragostei de neam; zid de apărare pentru orice furtună".* Această misiune se impune în primul rând școalei, armatei și bisericii. *„Datoria bisericilor românesti dela granița de vest, este să desvolte mai multă activitate națională, decât să-și irosească energia în lupte confesionale".*

„Femeile române, grupate în jurul societăților de binefacere..... să-și dedice partea cea mai mare a activității lor, pentru întărirea tradițiilor românesti, cultivarea obiceiurilor și a portului românesc".

„Considerându-se fiecare slujbaș al Statului și fiecare fiu al neamului nostru, luptător pentru cauza românească....." ne vom reintegra în drepturile cari ne-au fost răpite.

Mulțămim D-lui inspector școlar *C. Iencica,* pentru constatările D-sale expuse cu curaj, în broșura amintită, constatări identice cu ale Ligii Apărării Naționale Creștine. Lupta noastră este dusă tocmai pentru ameliorarea acestei stări de fapt, ce nu se mai poate tolera, nu numai la granița de vest, ci la toate granițele, și și în interiorul țării.

Și vom reuși.

Din „Gazeta Maramurăşană"

Cetim în „*Gazeta Maramurăşană*", ce apare la *Sighet*, sub direcţia *Părintelui Ion Bîrlea*. — redactor responsabil *Mihai Bologa* —, următoarea informaţie:

— „*Dl. PROFESOR UNIVERSITAR DIN CLUJ I. C. CĂTUNEANU a primit invitarea din partea D-lui preşedinte al Astrei, Dr. V. Ilea, pentru a ţinea o conferinţă, în ziua de Sf. Gheorghe, în 23 Aprilie. Va sosi în 22 Aprilie, Miercuri seara, cu acceleratul de Cernăuţi. Subiectul conferinţei este:* „Din viaţa lui Mihail Kogălniceanu". *Suntem informaţi, că cu acea ocaziunea vor sosi mulţi intelectuali şi plugari din provincie*".

*

In aceeaş gazetă, numărul de 2 Aprilie 1931, a apărut următorul articol al D-lui Prof. *I. C. Cătuneanu*:

„*O RAZĂ DE NĂDEJDE.*

Judeţul, care-i situat dincolo de munţii Rodnei şi ai Ţibleşului, având legături mai uşoare, cum dovedeşte istoria, cu Bucovina decât cu Ardealul, din momentul ce i se zice pe nume: Maramureşul, *deşteaptă în conştiinţa românească un sentiment de compătimire şi în acelaş timp de mustrare.*

O realitate crudă ni-l prezintă sub adevăratul lui aspect: un ţinut oropsit, lăsat în voia soartei chiar sub regimul românesc. Ceea ce Ungurii, pe vremea domniei lor, permiteau să se înfăptuiască spre a nimici acolo treptat treptat neamul nostru, guvernanţii români, în lipsa lor de grijă şi iubire, au considerat timp de 11 ani ca o fatalitate inexorabilă şi deci nu au cutezat să i se împotrivească. Cotropirea jidovească, favorizată sub regimul maghiar spre a desrădăcina populaţia autohtonă, în loc să fie brusc şi energic oprită din Ianuarie 1919, a fost sub regimul românesc mai departe îngăduită.

De aici isvorul lipsei crescânde, a speculei murdare, a cămătăriei, a alcoolismului, a şomajului cu ispita bolşevizării a crescut neîncetat sub privirea ori indiferentă ori interesată a organelor noastre administrative.

Soarta ţăranului maramureşan, sbătându-se de moarte în ghiarele Jidanului cotropitor şi parazitar, care l'a despuiat de averea strămoşească, provoacă de sigur compătimire în sufletele noastre. Dar aceasta nu-i deajuns. Stârneşte de sigur pornirea de a mustra şi chema la răspundere pe cei vinovaţi: pe politicianii din toate partidele de guvernământ, cari întovărăşindu-se cu Jidanii au trădat pentru arginţii lui Iuda, interesele poporului, din care s'au ridicat. Dar nici mustrarea nu-i deajuns.

Interpretarea nu poate veni decât din hotărîrea bărbătească a celor, cari au pătimit atâta amar de vreme, de a face ca glasul suferinţei lor să fie auzit şi ascultat.

Zece ani de zile nu a fost dus cuvântul durerii Maramureşului în Parlamentul ţării, pentrucă toate partidele, cari s'au perindat la putere, fiind întovărăşite cu Jidani, nu au îngăduit să se poarte plângere contra acestora.

Nădejde de îndreptare numai atunci poate luci şi pentru strănepoţii amărîţi şi oropsiţi ai plăieşilor lui Dragoş, când toată lumea românească, într'un singur gând şi o simţire, îşi va alege pentru noul Parlament bărbaţi întregi, cari să aibă curajul să ceară, în auzul ţării, înfrânarea puterii jidoveşti în Maramureş, pentruca şi Românul să poată trăi o viaţă de om îndestulat şi luminat în ţara străbunilor lui!

I. C. Cătuneanu".

In legătură cu procesul penal Isac Bergfeld contra primrabinului Akiba Glasner din Cluj

Publicăm de data aceasta scrisoarea deschisă, adresată de Bergfeld Isac D-lui Dr. Fischer Iosif, *deputat, în cauza arestării şefrabinului ortodox* Glasner Akiba, *observând, că în desbaterea cauzei contra ziarului* „Uj Kelet", *care va avea loc în ziua de 30 l. c., vom da publicităţii toate datele referitoare la această cauză penală.*

Iată scrisoarea, în traducere românească:

„*Domniei Sale*

Domnului Dr. FISCHER IOSIF, deputat, preşedinte al comunităţii izr. neol.

CLUJ.

In legătură cu scripta mea foarte importantă, înaintată Dvs. la 23 Ianuarie a. c., resp. în legătură cu cererea mea interesantă pe care am adresat-o în limba germană clubului parlamentar evreesc, în cari am dat seama de crimele grave ale unei campanii de calomnie pornită de Evrei, si în cari, îndeosebi, am descris faptele eroice ale 2 *gentlemeni eminenţi*: *Dr. Jakobi Emil*, advocat si *Glasner Akiba*, şefrabin ortodox izr. din Cluj:

1. Am arătat între altele, că şefrabinul Glasner a strâmbit o sentinţă adusă în favoarea mea, şi a trimis pe adversarul meu, advocatul *Dr. Jakobi*, la judecătoria creştină, ca să dea jurământ fals, cu toate că subrabinul *Fried Lazar*, ca arbitru, *a refuzat* să semneze cererea lui Glasner, cu motivarea, că este o fărădelege a jura fals şi înaintea judecătoriei creştine.

2. Am arătat că la intervenţia mea riguroasă, judecătoria de ocol nu a permis advocatului Dr. Jakobi, să dea jurământul fals, şi instanţa de apel a aprobat această decisiune.

3. Am arătat, că din aceste motive, Curtea de Apel *a refuzat* pe şefrabinul Glasner din arbitraj, însă numita „pseudosfinţie" Glasner, nu are curajul să-mi elibereze un act oficial despre desbaterile ce am avut în contra advocatului Jakobi, *deşi este obligat*, având o frică firească de administrarea probelor.

4. Am arătat, că şefrabinul Glasner şi complicii săi culpabili au plăsmuit traducerea sentinţei aduse de *Bezdin* (judecătoria rituală), pentru ca pe aceasta bază, antistia comunităţii să abzică serviciul rabinului Fried Lazar, cu toate că a avut mila de el, pentru ca murdăriile şefrabinului să nu fie aduse la iveală de către Bezdin

5. Am arătat, că în urma mahinaţiunilor culpabile ale şefrabinului Glasner şi advocatului Jakobi, am descoperit în flagrant delict pe un individ cu numele *Stössel Jakob*, care a fost dispus, ca înaintea judecătoriei creştine, *pe baza unei chitanţe cu conţinut fals* (făcută de Dr. Jakobi), să dea jurământ fals.

6. Am arătat, că advocatul Jakobi care sub regimul maghiar a fost închis pe mai multe luni, din cauza înşelăciunii, în mod ilegal şi arbitrar a exonerat recuzarea în contra dlui *Dr. Bohatiel*, consilier al Curţii de Apel, ca preşedinte de

senat, numai din cauza, că fiind un magistrat corect, a refuzat să încurajeze falsificarea de act particular, comisă împotriva mea.

7. Am arătat, că campania de calomnii evreiască, susmenţionată, pentru a duce în eroare opinia publică, m'a declarat pe mine nebun, însă eu, afirmativul alienat, sunt pus sub boicot bisericesc, deşi o persoană necomputabilă nu este tratată în acest fel! Sau sunt computabil din acel punct de vedere, că am îndrăznit să demasc pe vinovatul Glasner???

8. Am mai arătat şi grozăvenia, că infractorii evrei (între aceştia cel mai periculos şefrabinul ortodox Glasner), având sprijinul în aşa numitul *„Zeu Bares“*, pe deplin liniştit, pot trece peste limitele legilor statului şi pot călca oricare articol al codului penal, fără de a li se întâmpla ceva.

9. Dar am accentuat în cererile mele amintite, că în urma sincerităţii mele, recunosc natura rea pe care o am, anume că îmi place să văd şi dosul lucrurilor, îndeosebi îmi place critica justă, etc. etc. etc. (Vezi cererile mele susmenţionate împreună cu anexele).

10. Cel mai important moment, la care V'am atras atenţiunea Dvs., fruntaşi evrei, este, că am citat din Talmud o frază foarte potrivită: *„Boschasu Böschalchu Taruvenuh“*, adică în româneşte: *„Fiecare în ce sau prin ce păcătueşte, în sau prin aceea va fi pedepsit“*.

Iată deci: consecinţele au adeverit iarăşi, şi anume prin o minune dumnezeiască, că afirmaţiunile citate din Talmud nu sunt o idee fixă. In cazul de faţă nu *Haman*, ci şefrabinul *Glasner Akiba* şi consoţii săi au fost loviţi de minunea Dumnezeiască.

La acestea să-mi răspundeţi Dv., ca deputat în Cameră, dar acum să-mi răspundeţi, şi să nu tăceţi. Adică, precum e cunoscut şi înaintea Dv., ziarul „Infrăţirea Românească“ din 15 Februarie a. c. a publicat un memoriu cu conţinut foarte interesant, din partea advocatului meu *Dr. Muica Ioan*, în care s'a arătat prin *date concrete scrise*, că comorile Iehudei culpabile cum acoper braţele foarte lungi ale şefrabinului Glasner, şi prin urmare poate să stăvilească evoluţia dreptăţii. După apariţia acestui articol senzaţional, abia peste 4 zile, adică la 19 Februarie, s'a ivit întâmplarea dumnezeiască, un eveniment senzaţional pentru toată lumea, cumcă numitul Glasner Akiba, şefrabinul ortodox al „capitalei Ardealului“, din cauza crimei umile a mituirei a fost surprins în flagrant delict şi a fost *arestat* de către Parchet.

Iar Dvs., prea stimate Domnule Deputat, care în trecutul apropiat, la cererea mea foarte importantă, aţi jucat iarăş rolul nepăsării, aţi fost atât de suprimat de întâmplarea şefrabinului Glasner, încât imediat V'aţi grăbit să înaintaţi dlui Ministru al Internelor un memoriu, arătând prejudicii, prezentând pe culpabilul şefrabin Glasner, de mieluşel blând şi o victimă nevinovată. Faţă de aceasta aţi acuzat pe dl. *Dr. Clonţa*, subprefect al poliţiei, care a procedat cu deplină obiectivitate şi între cadrele legii, cu *escrocherie*, etc. etc. (Vezi ziarul „Universul“ din 4 l. c. din care se pot constata toate), şi vreau să cred, că cu acest prilej nu veţi ajunge la rezultat cu viclenie şi spirit întreprinzător.

Ori, viaţa foarte rar creiază fenomene dumnezeeşti atât de interesante, fiindcă dacă acest eveniment senzaţional, resp. arestarea şefrabinului Glasner din cauza *mituirei umile* nu s'ar fi adevărit prin acte *autentice*, făcute de autorităţi — sau dacă această crimă de mituire extrem de josnică, nu s'ar fi descoperit prin obiectivitatea strictă a unui funcţionar superior de poliţie, scoţându-o înaintea publicităţii, în acest caz Dvs., ca fruntaşi evrei păzitori, aţi fi procedat, ca şi în cazul meu, şi faţă de memoriul dlui Dr. Muica Ioan, apărut în „Infrăţirea Românească“ din 15 Februarie, în cauza mituirilor cu comoara lui Iehuda, declarându-l de opul unui dramaturg cu fantazie largă (deci nebun). Insă: *Omul propune, Dumnezeu dispune.*

Deci dacă Dvs. nici după acestea nu Vă împliniţi obligaţiunea nobilă, de a recunoaşte, că: „Am greşit, şi ne corectăm“ (vezi cererea mea amintită, înaintată Clubului Parlamentar Evreesc), în acest caz, cu ajutorul lui Dumnezeu, în viitorul apropiat, se vor mai descoperi crime senzaţionale. — Dar atunci va fi târziu să mi se dea dreptate.

Cluj la 17 Martie 1931.

Cu deosebită stimă:

ISAC BERGFELD“.

Recomandat.

Ce zice străinătatea?

Iată formula stereotipă a presei jidoveşti de câte ori se sparge vre-un geam, sau când zulufii vre-unui Jidan sunt scuturaţi ceva mai tare. Aceeaş presă care ţipă ca din gură de şarpe când i se întâmplă cel mai mic rău vre-unui Jidan, şi care nu ne mai scoate din calificativele de huligani, intoleranţi şi anarhişti, se emoţionează grozav gândindu-se la efectul „atrocităţilor“ noastre, peste graniţă, în occidentul civilizat şi umanitarist.

Toţi Românii de bună credinţă, cari mai citesc ignobilele produse ale presei semite îşi pun desigur aceeaş întrebare: „Ce zice străinătatea“:

Aceşti Români de bună credinţă nu se gândesc însă că presa din străinătate, care ţine isonul presei noastre jidoveşti, este de aceeaş origine şi aceeaş esenţă, ca şi „Dimineaţa“, „Adevărul“ şi „Lupta“. Adevărata presă naţională şi creştină din orice ţară nu poate să spună decât ceeace spunem şi noi, cei dela „Infrăţirea Românească“.

Realitatea confirmă afirmaţiile noastre. Din *Elveţia* am înaintea mea popularea revistă *„Nouvelle revue Romande“*, care apare la *Geneva*, dar care totuşi nu s'a molipsit de diferitele teorii umanitariste. Această revistă conţine (în numărul 61 din Ianuarie a. c.) un articol datorit condeiului viguros al D-lui Gross, în care se face un aspru rechizitoriu guvernului Francez, jidovit şi masonizat. Pe de altă parte tot o revistă elveţiană *„Le Centurion“*, publică un manifest în care declară că Jidanul e un element indezirabil şi periculos şi că singura soluţie este eliminarea cât mai grabnică a acestui nepoftit musafir. Chiar în marele consiliu al Republicii un deputat elveţian a interzis unui alt deputat să vorbească, aruncându-i în faţă cuvintele *„Eşti Jidan“* şi ca atare n'ai cuvânt în adunările noastre.

Situaţie identică este în *Franţa*, ţara luminii şi a civilizaţiei, ţara tuturor curentelor umanitariste şi pacifiste, ţara în care francmasoneria este la putere. Cu toate acestea curente disolvante şi distrugătoare, în Franţa începe să se desemneze un puternic curent antisemit al cărui efect imediat, îl vedem în trimiterea celor 3 reprezentanţi antisemiţi în Cameră. Parisul cosmopolit adăposteşte multe locuri de întrunire şi multe redacţii de publicaţii antisemite. Astfel la *Paris*

apare celebra *„Revue internationale des societés secretés"*, care de ani de zile duce o luptă crâncenă contra francmasoneriei și iudaismului. Tot aici apare organul partidului național-popular *„La libre parole"*, cu deviza *„La France aux Français"*, care prin articolele sale bine documentate și pline de simțul realității câștigă din ce în ce mai mult increderea și simpatia masselor. Afară de aceste două publicații, mai apar la Paris, o sumă de reviste și ziare antisemite. Astfel sunt: *„La lutte"*, *„La croisade"* organul institutului de studii anti-marxiste, *„Lă antijuif"* și multe altele.

Chiar și *ITALIA*, țara în care francmasoneria împreună cu toate ligile și societățile de producție iudaică au fost desființate, își are publicațiile ei antisemite. Astfel e destul să pomenim de excelenta revistă anti-iudeo-masonică *„Antieuropa"* ce apare la Roma.

Ce se petrece în *GERMANIA*, cred că toată lumea știe. Partidul național-socialist are actualmente nenumărate ziare, reviste și publicații de tot felul, toate cu deviza: *„Jos Jidanii"*.

Când astfel stau lucrurile în străinătate, unde, pe lângă o presă jidovească există și una națională, care urmărește adevăratele interese ale poporului respectiv, o necesitate imperioasă ne face și pe noi să ne gândim la mijloacele cu cari am putea creia și menține o adevărată presă națională care să prezinte interesele reale ale acestui neam și să lupte pentru realizarea lor integrală.

Stud. D. V. ATHANASESCU — Cluj. —

Inmormântarea victimei sălbăticiei

guvernanților dela Rădăuți.

O solemnitate impresionantă în cursul căreia s'au cerut din nou sancțiuni contra vinovaților

Rădăuți.

In trecutele reportagii am comunicat despre tristul eveniment petrecut in orașul nostru, a încetării din viață a studentului *Gheorghe Popescu*, victima sălbătaciilor și crimelor guvernamentale săvârșite din ordinul prefectului de județ Ilie Vișan și deputatului Ștefan Percec, asupra populației pașnice a acestui oraș și județ, care se adunase în ziua de 1 Februarie la un congres al L. A. N. C.

In ziua de 18 Martie a avut loc înmormântarea studentului Gheorghe Popescu, în satul *Horodnicul de Sus,* la care au participat toate organizațiile L. A. N. C. din județ și împrejurimi, societățile arcășești, societățile trezviste, etc. și o massă compactă de săteni cari au format cortegiul funebru compus din mai multe mii de oameni. După facerea prohodului la ora 2 și jum. d. m., sicriul a fost scos în curtea casei, de către studenți și colegi ai victimei. Sicriul a fost ridicat apoi pe umeri de către studenți, iar convoiul funebru a pornit în cântecele corului arcașilor și plugarilor și a corului studenților până la locul de vecinică odihnă în sunetele trompeților și a buciumelor.

In drum spre cimitir convoiul funebru este întâmpinat de *S. S. părintele Iliuț* din *Storojineț*, care de asemeni venea la înmormântarea tânerului student. S. Sa. se îmbracă cu sfintele odăjdii și ia loc în fruntea procesiunii. Steagurile funebre și crucea au fost duse pe tot parcursul drumului de către studenți, colegi ai victimei. Ajunși la locul de vecinică odihnă, în biserica satului, după prohodire ia cuvântul d. *Vlad Marievici,* redactor al ziarului „Apărarea Națională", delegatul studențimii ieșene și trimis al d-lui prof. univ. *A. C. Cuza.* D-sa aduce cuvântul de încurajarea familiei îndurerate despre pierderea și moartea atât de crudă a aceluia ce a fost odată studentul Gheorghe Popescu.

După aceasta sicriul purtat de studenți a fost transportat în cimitirul bisericii în sunetele jalnice ale buciumelor și trompeților arcașilor. In fața mormântului, S. S. părintele *Iliuț* în cuvinte de încurajare se adresează familiei îndurerate, apoi întregii asistențe.

„Acea faptă criminală care s'a făcut la 1 Februarie este o faptă blestemată săvârșită din păcatele și nelegiuirile ce sunt astăzi în țara aceasta, faptă nelegiuită și ticăloasă iscodită din mintea mârșavă a unuia care nu merită să i se zică om. Gestul criminal al aceluia ce stă în fruntea acestui județ trebuește condamnat și nu încape nici o iertare. Legile țării îl vor pedepsi după cum merită. Noi însă îl ștergem dintre Români, fiind dușman al acelor fii de țărani din care se pretinde a fi".

In numele colegilor și a prietenilor vorbește studentul în teologie *Dumitru Bodale,* dela Universitatea din Cernăuți.

Dl. *Nichifor Robu* vorbește în numele L. A. N. C.:

„Studentul Gh. Popescu a murit pe câmpul de onoare la datorie, din ordinul criminal al prefectului județului Ilie Vișan, care nu este prefect, ci călăul acestui județ; locul acestuia este prin urmare la pușcărie ca cel mai odios criminal. Ecoul populațiunii profund mâhnită de faptele lui criminale dela 1 Febr., cere ca acest prefect, înainte de a fi întemnițat să plece din fruntea județului pe care l-a scăldat în sânge pentru mărire și dorința de arginți.

Nici la jalnica ceremonie de astăzi acest criminal nesăbuit, n'a lăsat poporul să-și plângă în tihnă durerea și amărăciunea. El a trimis și aici agenții poliției ca să-și bată joc până la sfârșit de durerea poporului atât de răbdător".

In numele cetățenilor români rădăuțeni, vorbește d. *A. Halus,* care înfierează faptele criminale ale prefecului Ilie Vișan și deputatului Percec săvârșite cu ocaziunea zilei de 1 Februarie.

Abia la orele 8 jum. seara ceremonia funebrală ia sfârșit în sunetele jalnice ale buciumelor și trompeților arcașilor.

CORESP.

(Ziarul „Ordinea".)